

Críticacinema

Imma Merino

Amor tan gran com desesperat

Cold WarDirector: Pawel Pawlikowski
Polònia, 2017

El cineasta polonès Pawel Pawlikowski va consagrar-se amb *Ida*, en què una jove catòlica, que vol ser monja, descobreix els seus orígens jueus i, després d'una intensa experiència amb la seva tia a la recerca de la memòria dels seus avantpassats víctimes de l'Holocaust viui una nit de disbauxa i amor amb un saxofonista abans d'entrar en un convent. En la nova pel·lícula de Pawlikowski, un músic, junt amb una dona que canta, i l'amor que comparteixen ocupen el centre d'un relat que, com apunta el títol, transcorre amb el transfons de la guerra freda. Un amor tan incontestable com impossible que no només s'enverina amb les circumstàncies de la seva

Joanna Kulig i Tomasz Kot a 'Cold War' ■ CARAMEL FILMS

època, que tant poden dur a la traïció com a l'exili, sinó amb aquella naturalesa tràgica tan desesperadament lligada a la passió.

Presentada en el darrer Festival de Canes, en què Pawlikowski va guanyar justament el premi a la millor direcció per les seves belles imatges en blanc i negre prodigiosament enquadrades, la història comença a finals dels anys quaranta, quan el músic forma part d'un equip que

busca cantants i ballarins per fer espectacles de música popular que es transformen en llocs al *pare Stalin*, i acaba a primers dels anys seixanta, quan fins i tot a Polònia s'incorporen els ritmes caribenys provinents de la Cuba revolucionària emparada per la URSS. Entremig, hi ha *les caves de jazz* de París, on el músic polonès arriba després de creuar la frontera entre el Berlín Est i el Berlín Oest abans de la

construcció del mur de la vergonya. Més lliure, l'home, però, sembla perdre la seva identitat a l'exili, una cosa de la qual deu saber alguna cosa Pawlikowski, que fa temps que viu a la Polònia de la qual, sense enyorar el règim comunista, deplora la seva deriva política. Perdent-se, separant-se, retrobant-se, retornant al seu país, pagant-ho ell a la presó, els dos amants fan etern el seu amor en una església en runes convertida en un dels escenaris més comovedors del cinema contemporani. Bella i trista pel·lícula amb un gran sentit de l'el·lipsi (així, doncs, de la síntesi narrativa) i protagonitzada per dos actors extraordinaris: Tomasz Kot i, potser, sobretot Joanna Kulig, que aporta una gran intensitat a una dona amb un esperit lliure i a la vegada inevitablement atrapat.

Críticateatre

Jordi Bordes

Aire i abisme

La lleugeresa i altres cançonsDirector: Ivan Benet
Intèrpret: Aida Oset
Divendres, 5 d'octubre a La Planeta. Temporada Alta.

Vaporosa, intuïtiva, estimulant. Parteix d'un personatge concret que el situa en llocs molt identificables, tot i que utilitza un espai conceptual i unes formes volgudament ambigües, reversibles. Per això calia una actriu molt dúctil, com Aida Oset. En aquestes primeres representacions encara té una certa dificultat amb la dicció del text. Fluirà més orgànic més endavant. Quan el tingui tant automatitzat com l'ús de la taula de so mentre canta, permetrà un viatge molt més elevat. Amb la música, el personatge agafa la volada que necessita per ser protagonista.

Podria ser un monòleg senzill amb una història d'una infermera empàtica i que acaba patint un desengany monstruós. Però la cançó, el moviment, l'explicació de la història de manera fragmentada amb algun punt incoherent fan que la trama quedi en l'aire, suspesa, com la cortina que creua l'espai a banda i banda. El problema del text és que, volent ser misteriós, respira una previsibilitat que li va a la contra. Tampoc s'entén aquesta necessitat de canvi de vestuari, fins al darrer canvi en què sí que es fa indispensable: del blanc al vermell sanguinari. De la perfecció i alegria del treball ben fet, al reconeixement de l'error fatal. Les infermeres contínuament comparteixen estones amb pacients que els queda un fil de vida: ella esdevé un dolç àngel de la mort. ■

BANDA BANDA MUNICIPAL
DE BARCELONA

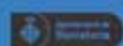
21 octubre

ROMEU I JULIETA DE TXAIKOVSKI
CONCERT INAUGURAL

Albert Guinovart, piano José R. Pascual-Vilaplana director

L'AUDITORI
auditori.catEntrades a la venda
a partir de 12 €

La Banda obre temporada amb un programa amb obres que retraten les passions humanes. Sota la direcció del nou titular, José R. Pascual-Vilaplana, convidem un dels nostres pianistes més aclamats: Albert Guinovart.

Patrocinat per:

EL PUNT AVUI